

Gammeldordførerer på svartbjørnjakt

ALBERTA: Stor-bjørnen måtte bøte med livet da den møtte Sømnas tidligere ordfører Gunnar Holand.

■ **Torstein Finnbakk**
torstein.finnbakk@bta.no 929 02 360

Gunnar Holand (68) har tidligere jakta elg i Sømnå, men han måtte heilt til Canada for å få skutt bjørn.

– Dette var en ungdomsdrøm som gikk i oppfyllelse, sier Holand, som nylig kom tilbake etter en to ukers jaktferie «over there».

– Å jakte bjørn i Canada er ikke lenger noen sensasjon. I de seinere år har særlig grupper fra Skandinavia og Tyskland, men også jegere fra våre nære områder, fristet lykken, forteller han.

Jaktlaget han var med på skulle til Alberta og reiste fra Gardermoen 30. mai. Videre destinasjoner ble London, Calgary, Edmonton Videre nordover om lag 80 mil med leiebil fra Edmonton, nærmere bestemt 25 mil nord for Peace River.

– Jaktterrenget vårt var på to millioner dekar, og besto av urskog som var så tett at en ikke måtte begi seg inn i den. Hvordan skulle en jakte da?

Selv om området ikke er bebodd, skaper de mange og små olje- og gassproduserende anleggene i hele urskogområdet vilkår for framkommelighet og gode ernæringsforhold med friskt gras og kløver for bjørn og hjortedyr. Dette har skjedd i forbindelse med utbygging av veier og gode kantsoner, samt olje- og gassledninger, eller milvis med 30 meter brede hogstlinjer for slike ledninger.

Etter svartbjørnen

– Vi ga oss i veg ved hjelp av guide, firehjuling eller åttehjuls «Agon» – poste liggende, sittende eller stående på antatt strategiske plasser og vente, vente, vente.

Det ble en ungbjørn på den ene av deltakerne, Ole Kristian, allerede den første kvelden. De neste dagene ble litt varierende, med bra resultat, tross litt bom. Steinar felte sin første ungbjørn og Ole Kristian sin andre før fjerde jakt dagen var over, forteller Holand.

– Tredje jakt dag ble jeg med en av guidene på en fem timers kjøretur med åttehjulingen. Det ble sett etter bjørn i grustak etter vegbygginga og i lysåpninger i villtarka.

Binne med unger

– Det var på denne turen at guiden gjorde meg oppmerksom på at det kom ei binne med to unger på skrå mot oss. Jeg kunne skyte binna for ungene var gamle nok.

Da avtegnet det seg et vakkert bilde som jeg ikke kan glemme:

De to lubne og hjulbeinte småbjørnene tronet stolte og med potene høyt hevet fremst i følget Etter hvert var hele følget godt synlig og jeg måtte skyte.

Jeg ble for svak, jeg sto ikke stødig Jeg klarte ikke å fokusere. Binna gikk videre

Vegard hadde en av dagene litt av opplevelse. Han postet for å skyte ulv på åte.

Men ulven kom ikke på åta så lange noen satt der.

Så: Like etter at Vegard hadde gått på post, hadde ulven fulgt etter i hans fotspor. Den kastet seg foran Vegard bare fire meter fra geværmunningen.

For skytteren kom dette helt overraskende, og faktisk alt for nært til kunne skyte effektivt, forteller han.

Blant cojoter

– Den sjettede jakt dagen satt jeg i et skytetårn i 8,5 timer. Jeg så bjørn, men avstanden var for stor. Da mørket kom sigende, kunne jeg nyte stillheten sammen med lyden av fuglesang og kanadagjess i den lille dammen Fortran. Kanskje bare om lag 100 meter bak min frontretning bjeffet cojotesfamilien i den kalde kveldssilla.

Dag sju så jeg og guiden bjørn i hogstlinja, var dette



Solgte ikke skinn for bjørnen var skutt: Gunnar Holand med bjørnen han felle. Skinn skal han ha sjøl.

ALLE FOTO: PRIVAT

min bjørn?

Vi prøvde å liste oss på skuddhold, men forgjeves. Den ante fart og trakk seg inn i tett skogen.

Tidlig neste morgen dro vi tidlig ut. Bjørnen var kommet utpå igjen.

Et godt treff

– Vi gikk om lag 300 meter i kanten på hogstlinja. På om lag 70 meters hold fikk jeg godt sikte og ventet på ordre. Da det smalt, visste jeg at dette ble et godt treff. Det var et perfekt treff, og umiddelbart viste guiden sin tilfredshet med både gratulasjon og omfavelse. En voksen hannbjørn ble det denne gangen, forteller han.

Dette var siste dagen og vi begynte på heimreise via bussturen til turiststedet Jasper i nasjonalparken, ved foten av



Jaktlaget: Jeg var dobbelt så gammel som de andre på jaktlaget, men det gjorde ingen ting, sier Gunnar Holand (i.h.), her sammen med (v.) Ole Kristian Sævi, Vegard Eriksen og Steinar Nyhus.

Rocky Mountain. En egen opplevelse!

Dagene var varme, 22-24 grader. Om ettermiddagen kom skybruddet. Den tynne leira ble omdanna til flytende suppe. Moskitoen terroriserte

luden i hender og ansikt. Da kom av og til tanken: Hvorfor i all verden har jeg gitt meg frivillig med på dette? Ikke et minutt angret jeg, sier Gunnar Holand.

Et villt og stort land

– Det var viktig for den lille gruppen var på fire å ikke bare jakte, men også observere og iaktta inntrykk fra dette enorme landet. Det måtte bli en del av heisikten med turen, selv om tida til dette var sterkt begrenset, sier Gunnar Holand

– Alberta er 2,5 ganger større enn Norge og med bare 2,9

mill. innbyggere. Bare en tredel av den dyrkbare jorda er oppdyrka, likevel virket akerlandet og slettene endeløse enkelte steder. Det antas å være om lag 78.000 bjørner i Alberta og ca 800.000 bjørner i hele Nord-Amerika.



Mektige fjell: Jaktlaget var også oppe i Rocky Mountains.